

KRONIKK &DEBATT

KRONIKK:

Maks 5000 tegn inkludert mellomrom.
Legg ved portrettfoto.

DEBATT:

Innlegg: 3000 tegn inkludert mellomrom.
Replikk/kortinnlegg: 1000 – 2000 tegn.

E-post: debatt@klassekampen.no
Redaksjonen forbeholder seg retten til å
forkorte innlegg.

Tollef Mjaugedal
tollefm@klassekampen.no
Kronikk- og debattredaktør

Andrea Sofie Aasvang
andreaa@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Hedda Lingaas Fossum
heddaf@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Klassekampen honorerer normalt ikke innsendt stoff. Innsenderens e-postadresse blir trykt med mindre innsenderen reserverer seg mot dette.

Klassekampen 17. februar

En tredje boligsektor

BOLIG

Johan-Ditlef Martens

Den mye omtalte utkastelssessaken på Tøyen beskriver på en eklatant måte hovedproblemet i norsk boligpolitikk. Vi har ikke en tredje boligsektor for personer som tjener for mye til å få en kommunal bolig, men for lite til å komme inn på det vanlige boligmarkedet.

Det er viktig at beboere i kommunale boliger organiserer seg bredere og bedre slik Mari Løken beskriver dagens Klassekampen, men det rokker ikke ved ondets rot. Vi trenger en tredje boligsektor med rimelige pris- og omsetningskontrollerte boliger tilpasset folk med lavere og midlere inntekter. De fleste europeiske land har en slik sosial boligsektor som utgjør opp mot 20 prosent av boligmassen, i Norge utgjør de kommunale boligen om lag tre prosent, mer har vi ikke.

Byrådet i Oslo har i flere år snakket om å etablere en tredje boligsektor, men så langt har ingenting skjedd. Det foreligger en byråds-sak (145/19), men her står det at kommunen ikke skal gå inn med subsidier. Hva vil de da? Alle vet at tomtekostnadene er hovedårsaken til de høye boligprisene i Oslo.

Nybygging løser ikke problemet, men kommunen kan i det minste stille en rimelig kommunal tomt til disposisjon og vise at det lar seg gjøre å bygge boliger til en pris som vanlig folk har råd til. Nå må De slutte å mumle om en tredje boligsektor og gjøre noe konkret. De kan starte i morgen.

Johan-Ditlef Martens,
tittel
e-post

KRONIKK

Fredrik S. Heffermehl

Den norske Nobelkomite skal snart ta for seg årets bunke. Tallet på nominasjoner slår stadig nye rekorder, for 2021 blir det trolig rundt 350. Ikke lett å finne frem til den beste. I et brev til komiteen har jeg nylig vist hvor enkelt tallet kan slankes ned til 12. Det er bare å rette seg etter Nobels fredsvisjon – da vil prisen også kunne utrette noe vesentlig for verdensfreden.

Komiteen omgir seg med maksimalt hemmelighold, hvem som er nominert får vi først vite om 50 år. Men tiden har løpt fra de reglene den svenske kongen ga i år 1900. I det moderne samfunn legges det over alt stor vekt på innsyn og demokratisk debatt, både som korrektiv og vern mot maktmisbruk. Minst like viktig, åpen diskusjon om kandidater, Nobels formål og fredspolitikk vil styrke prisens betydning og effekt.

Komiteen bør derfor ønske velkommen at årets nominasjoner nå er tilgjengelig for alle, lagt ut på nettstedet nobelwill.org av nettverket Nobel Peace Prize Watch som jeg bestyrer. Komiteen plikter å holde nominasjonene hemmelig, men regelen binder bare den selv. Vi har ikke sett komiteens postliste, men nesten alle kjente nominasjoner faller utenfor Nobels formål med prisen. I min bok siste høst trakk jeg frem bortgjemte fredskjemper fra komiteens arkiver og viste jeg at dens største hemmelighet er hvem Nobel selv ville støtte. Få i det

offisielle Norge liker eller støtter kjernen i hans fredsvisjon, et samarbeid om global nedrustning. Bare to på Stortinget og ingen i Nobelkomiteen eller dens sekretariat. Verden tror at Nobel opprettet en allmenn godhetspris enda det kunne gjøre undere for miljø, menneskerettigheter, demokrati, sult, om Nobels idé hadde blitt virkeliggjort. Thunberg har ikke pekt på militæret som den største trusselen mot miljøet.

Komiteens fremste ansvar er ikke å peke ut personer, men å fremme en fredsvisjon. Oppgaven er å forklare

Nobels hensikt for verden, men norske politikere insisterer stadig på å utdele sin egen pris i Nobels navn. NPPWs liste er resultat av et omfattende og målbevisst arbeid. Den viser alle som kan være kvalifisert, med selve nominasjonene og kvalitetssikret. Et funn for journalister skulle man tro, men det er en liste fra institutt for fredsforskning, PRIO, media bruker. PRIOs liste for 2021 inneholder, så vidt jeg kan se, knapt en eneste kvalifisert kandidat. I

stedet for å by på en akademisk og sannhetssøkende vurdering, deltar PRIO hvert år i norske politikeres krenkelse av Nobels testament. PRIO-listen fremstår som en servil gest til Stortinget som bevilgende myndighet.

De 54 nominasjonene på NPPWs liste for 2021 – på nobelwill.org – er nesten alle nærmere Nobels fredsvisjon enn de siste tiårenes prismottakere, men det er ikke alltid klart om de oppfyller grunnkriteriet om å ha global nedrustning og slutt på krig som mål. Nobelkomiteen ville ha mye å vinne på å be om at nominasjonsbrevene starter med å vise til dette avgjørende punktet. Det har vi i NPPW henstilt om, men få av

Innspill til den norske nobelkomite: Her er 17 kandidater som Hvem bør få fredsprisen?

nominasjonene er helt tydelige her. Vi antar likevel at i hvert fall 13 kandidater oppfyller Nobels intensjoner helt ut: 1) Den globale kampanjen for fredsundervisning (GCPE), 2) fredsjuristen Kenji Urata, Japan, 3) oberst og diplomat Ann Wright, USA, 4) varsler og krigsmotstander Daniel Ellsberg, USA, 5) forsker og grasrotdiplomat Scilla Elworthy, UK, 6) juristen Richard Falk, USA, 7) krigsmotstander og FN-svarer Bruce Kent, UK, 8) forfatter, formidler, nettverksbygger Jan Oberg, Sverige, 9) Internasjonale kvinnelige for fred og frihet, WILPF, stiftet

1915, 10) WILPFs leder Madeleine Rees, UK, 11) tysk FN-ekspert og forkjemper for å gjøre krigsforbudet i artikkel 9 i den japanske grunnloven universell Klaus Schlichtmann, Japan, 12) den amerikanske forfatter, formidler og nedrustningsforkjemper David Swanson, USA, 13) internasjonalt og jurist Ben Ferencz, USA.

Få forslag fra stortingsrepresentanter er relevante, et unntak er Kampanjen for å stoppe intelligente krigsdroner, men aksjoner mot visse våpen kan ikke gå foran målet om en full nedrustning og slutt på krig. Mange

OVERHØRT

Jeg er overbevist om at helvete også kan være et vakkert sted. Kanskje er det overførbart til dagens delte samfunnsdebatt

Psykolog Eirik Hørthe i Subjekt

Jeg vet ikke om det er mulig å ruse seg på eksos og helmelk, men forslaget fremstår ikke edruelig.

Anne Rokkan i BT, om Senterpartiets ruspolitikk

Å bli flinkere til å telle kalorier, det var vel neppe det som var meningen da Jesus fastet i ørkenen og nektet å gjøre om stein til brød?

Ingrid Ribe-Nyhus i Vårt Land

Hva gagner det verden om jeg har all selvinnsikt et menneske kan romme, fastevaner, treningsvaner og digitale detoxvaner og kostholdsvaner som får eksper-

tene til å klappe i takt, om det ikke fører til noe godt for deg?

Ingrid Ribe-Nyhus

Konkurransen om å bevilge mest mulig til alt og alle har preget den politiske kulturen i Norge altfor lenge.

Kristin Clemet i DN

Norsk klimapolitikk er mer enn livsstil i storbyene.

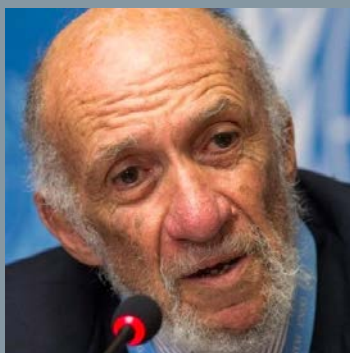
Einar Sørensen i Nordlys

MER DEBATT NESTE SIDE >>

om oppfyller Nobels intensjoner helt ut.

Fredsprisen?

DE NOMINERTE ER: Fra øverst til venstre Kenji Urata, Ann Wright, Daniel Ellsberg, Scilla Elworthy, Richard Falk, Bruce Kent, Jan Oberg, Internasjonale kvinnelige for fred og frihet, : Den globale kampanjen for fredsundervisning, WILPF, Madeleine Rees, Klaus Schlichtmann, David Swanson, Ben Ferencz, Julian Assange, Edward Snowden og Chelsea Manning, og Barbara Lee.

foreslåtte viser hvor presserende Nobels omstilling er, blant dem Julian Assange, Edward Snowden og Chelsea Manning, og Barbara Lee, ensom krigsmotstander i USAs kongress.

Komiteen har all grunn til å undersøke nærmere om disse søker å realisere Nobels visjon om global nedrustning. I et brev til komiteen 10. februar 2021 har NPPW oversendt sin liste over de

som oppfyller formålet fullt ut.

Illustrerende er forskjellen mellom to nominerte, den globale kampanjen for fredsundervisning (GCPE) og fredsfnorskningssinstituttet i Stockholm (SIPRI). Den første har avskaffelse av krig som mål, det var også i starten Alva Myrdals plan for SIPRI som forsyner verden med et unikt viktig materiale

om opprustning, konflikt og krig. Dagens SIPRI dokumenterer farten på opprustningen, men prøver ikke å stanse den. Målet er tapt av syne. Alle initiativ for å avskaffe militarismen ser ut til å lide samme skjebne, enten de heter SV, PRIO, SIPRI – eller Nobels fredspris.

Fredrik S. Heffermehl,
jurist og forfatter
fredpax@online.no

FØRST UTE: Mest sannsynlig var det den svarte, lesbiske kvinnen Stormé DeLarverie som 'igangsatte' Stonewall-opprøret, skriver forfatterne.

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

Om Stonewall og kjønnsdefinisjoner

KJØNN

Ola Movinkel, Tonje Gjevjon og Christina Ellingsen

Grace Tabea Tenga, styremedlem i FRI Oslo og Viken, skriver i Klassekampen 12. februar blant annet: «Svarte transkvinner har vært og er ledende figurer i borgerrettighetskamper: mest kjent er nok Marsha P. Johnson, som igangsatte Stonewall-opprøret i 1969.»

Det er to ting som er helt nødvendig å få fram:

1. Marsha igangsatte ikke Stonewall-opprøret. Mest sannsynlig var den svarte, butche, lesbiske kvinnen Stormé DeLarverie den første til å gjøre fysisk motstand mot politiet, og hun kan dermed gis æren for å ha vært den som igangsatte opprøret. Marsha benektet alltid å ha vært til stede da opptøyene startet. Stonewall sto i brann og gatekampene pågikk da Marsha ankom.

2. Marsha P. Johnson var verken transkvinne eller kvinne. Marsha identifiserte seg alltid tydelig og høylytt som «mann», som «homo-seksuell mann» og som «drag-queen». Dette understreker Marsha flere ganger i intervjuer, som også er filmet. Blant annet forteller Marsha om da en horekunde ble voldelig, og kaller kunden «en idiot som ikke skjønnte at jeg er en mann».

Klassekampen 12. februar

Det forbauser oss at et styremedlem i FRI er feilinformert om svarte lesbiske kvinner og svarte homofile menns rolle i vår felles lhb-historie. Stormé og Marsha levde ulike, men

tøffe liv, og var tvunget til å kjempe – også fysisk – for å overleve som seg selv. Når FRI utelukker Stormés rolle i Stonewall, og stempler Marsha som kvinne, bidrar usynliggjøringen av svarte, lesbiske og homofile.

Stormé og Marsha er viktige forbilder og en del av vår felles lhb-historie. Å omskrive historien om dem er en krenkelse av minnet etter to svarte, avdøde homoaktivister. Vi vil oppfordre Tenga og resten av FRI til å beklage offentlig. Black lives matter. Og hvis svarte liv er viktige, så kan ikke svarte lesber og homsers levde liv viskes ut av historien.

Ola Movinkel,
LLH-2019
Tonje Gjevjon,
LLH-2019
Christina Ellingsen,
WHRCNorge
christina.ellingsen@gmail.com